

Załącznik nr 2

Dr Beata Kucia-Guściora
Katedra Finansów i Prawa Finansowego
na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II

Autoreferat

przedstawiający opis dorobku i osiągnięć naukowych w rozumieniu art. 18a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r. poz. 1582).

1. Imię i nazwisko:

Beata Kucia-Guściora

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej

16 lutego 1998 r. – dyplom z wynikiem bardzo dobrym z wyróżnieniem, potwierdzający uzyskanie **tytułu magistra prawa** na podstawie ukończenia studiów wyższych magisterskich na Wydziale Prawa Kanonicznego i Świeckiego, na kierunku *Prawo*, w latach 1993/1994 – 1997/1998, (praca magisterska: *Zasady polskiego systemu podatkowego*, promotor: prof. dr hab. Wanda Wójtowicz, recenzent: prof. dr hab. Marian Zdyb).

30 maja 2003 r. – dyplom potwierdzający uzyskanie stopnia **doktora nauk prawnych** w zakresie **prawa**, nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL z dnia 21 stycznia 2003 r. na podstawie obronionej w dniu 2 grudnia 2002 r. rozprawy doktorskiej: *Polskie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania*. Promotorem pracy doktorskiej był prof. dr hab. Jan Głuchowski, recenzentami byli: prof. dr hab. Wanda Wójtowicz (UMCS) oraz prof. dr hab. Wojciech Łączkowski (KUL).

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

15 lutego 1998 r. – 30 września 2004 r. – zatrudnienie na stanowisku asystenta w Katedrze Finansów i Prawa Finansowego na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

1 października 2004 r. – aktualnie – zatrudnienie na stanowisku adiunkta posiadającego stopień naukowy doktora, w Katedrze Finansów i Prawa Finansowego na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.

1 października 2004 r. – 30 września 2007 r. – zatrudnienie na stanowisku adiunkta posiadającego stopień naukowy doktora, w Katedrze Finansów i Bankowości w Wyższej Szkole Ekonomii i Administracji im. Prof. Edwarda Lipińskiego w Kielcach

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r. poz. 1582).

a) tytuł

Status prawny Ministra Finansów w procedurze budżetowej oraz gospodarce finansowej jednostek sektora finansów publicznych

b) autor, tytuł, nazwa wydawnictwa, miejsce i rok wydania:

Beata Kucia-Guściora, *Status prawny Ministra Finansów w procedurze budżetowej oraz gospodarce finansowej jednostek sektora finansów publicznych*, Wydawnictwo KUL, Lublin 2015, ISBN 978-83-8061-049-1, ss. 432.

c) omówienie celu naukowego ww. pracy i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

Podstawowym zagadnieniem badawczym prezentowanej rozprawy habilitacyjnej było ustalenie statusu prawnego Ministra Finansów na tle jego kompetencji realizowanych w obszarze procedury budżetowej oraz zakresu jego oddziaływania na gospodarkę finansową, prowadzoną przez jednostki sektora finansów publicznych. Zawężenie rozważań merytorycznych do wymienionych powyżej sfer działalności Ministra Finansów podyktowane było koniecznością wyboru spośród niezwykle szerokiego katalogu kompetencji takich płaszczyzn jego działalności, których analiza pozwoliłaby wykazać specyfikę statusu prawnego tego organu. Innym uzasadnieniem tak sformułowanego zakresu przedmiotowego pracy była ocena dorobku piśmienniczego. Okazało się bowiem, że po roku 1989 w zasadzie nie były prowadzone odrębne studia nad tą tematyką. Nieliczne prace z tego zakresu nie

Cuma 2

stanowiły kompleksowych opracowań, a raczej miały charakter przyczynkowy. Inaczej ocenić należy stan badań w okresach II Rzeczypospolitej Polskiej oraz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Ówczesna doktryna prawa skarbowego i finansowego nader często w sposób systemowy podejmowała się oceny problematyki statusu prawnego najpierw Ministra Skarbu, a po 1950 r. Ministra Finansów. Aktualnie zdecydowanie częściej poruszana jest kwestia roli Ministra Finansów w sferze prawa podatkowego aniżeli w sferze finansów publicznych, w tym prawa budżetowego. W moich wcześniejszych publikacjach także podejmowałam tę tematykę. Biorąc więc pod uwagę dzisiejszy stan piśmiennictwa w tym obszarze, stanowiący całkowity kontrast z badaniami podejmowanymi w przeszłości, w pełni uzasadnione wydało się uczynienie tej tematyki przedmiotem badawczym pracy habilitacyjnej. Przygotowana dysertacja z jednej strony jest zatem wypełnieniem powstałej luki w nauce prawa finansowego, z drugiej stanowi ona swoistą kontynuację wcześniej prowadzonych w doktrynie studiów nad tym zagadnieniem.

Przedkładana przeze mnie dysertacja ma charakter jurydyczny. Z tego powodu świadomie unikałam dygresji personalnych, czy natury politycznej. Uznałam, że ustalenie statusu prawnego Ministra Finansów wymaga odniesienia się zarówno do uwarunkowań ustrojowych, jak i historycznych, funkcjonowania tego organu, ale przede wszystkim fundamentalne znaczenie ma kategoryzacja merytoryczna treści i trybu realizacji powierzonych mu kompetencji, które umożliwiają podejmowanie zróżnicowanych działań w granicach prawa i na podstawie ustawowych upoważnień.

Realizacja podstawowego celu dysertacji była możliwa dzięki wyeksponowaniu kilku celów szczegółowych oraz postawieniu we *Wstępie* pracy tezy badawczej. Pierwszym celem było wskazanie charakteru i znaczenia realizowanego przez Ministra Finansów władztwa finansowego na tle analizy jego kompetencji, a także próba odpowiedzi na pytanie, co stanowi czynnik sprawczy kształtu rozwiązań prawnych dotyczących tego władztwa: czy świadomy wybór prawodawcy, czy raczej wynik koincydencji. Drugim zadaniem było ustalenie, jaką rolę pełni Minister Finansów w procesach budżetowych: czy jest on ich inspiratorem, twórcą, czy raczej tylko koordynatorem i wykonawcą? Trzeci problem to ustalenie czy zakres oddziaływania Ministra Finansów wobec gospodarki finansowej jednostek sektora finansów publicznych został normatywnie zakreślony w sposób wyraźny i precyzyjny. Czwarte zagadnienie dotyczyło odpowiedzi na pytanie, czy zakres i tryb realizowanych zadań w toku procedury budżetowej i w ramach gospodarki finansowej jednostek zaliczonych do sektora finansów publicznych w relacji do uprawnień i obowiązków innych podmiotów (organów)

Olga

świadczy o dominacji, czy też przeciwnie – o zależności Ministra Finansów. Piąty cel wiązał się z oceną aktualnego systemu kontroli i zakresu odpowiedzialności Ministra Finansów pod kątem skutecznej weryfikacji jego działań.

Dokonana przeze mnie analiza naukowa uwzględniająca powyższe cele szczegółowe została oparta na tezie autorskiej. Oceniając status prawny Ministra Finansów z perspektywy procedury budżetowej oraz gospodarki finansowej jednostek sektora finansów publicznych, stwierdziłam, iż kompetencje, w jakie wyposażony został Minister Finansów charakteryzują się niezwykle wysokim stopniem *sui generis* dyskrecjonalności. Przyjęłam rozumienie tego terminu szeroko jako elastyczność w działaniach Ministra Finansów zarówno na etapie stosowania jak i stanowienia prawa. Uznałam także, że zagwarantowanie Ministrowi Finansów owej elastyczności w realizacji zadań jest zabiegiem niezbędnym oraz znajdującym swoje merytoryczne uzasadnienie, w szczególności z uwagi na potrzebę dbałości o finanse publiczne, w tym gospodarkę budżetową. Moje wątpliwości wzbudziła natomiast wyraźna asymetria pomiędzy zakresem władztwa Ministra Finansów a możliwościami kontroli jego działalności i urzeczywistnianiu wobec niego odpowiedzialności. Dokonana w pracy analiza pozwoliła także stwierdzić, że waga i znaczenie kompetencji w obszarze procedury budżetowej, a także relacje prawne z podmiotami uczestniczącymi w publicznej gospodarce finansowej dają podstawy do uznania Ministra Finansów za organ o statusie szczególnym. Wskazane ukierunkowanie prowadzonych przeze mnie rozważań pozwoliło także na konstatację, że złożona i wielopłaszczyznowa regulacja prawna stanowiąca podstawy działalności Ministra wykazuje daleko posuniętą niedoskonałość.

Realizacja celów badawczych i weryfikacja tezy autorskiej wymagała formalnego uporządkowania problematyki badawczej. Zmaterializowało się ono w koncepcji podziału materiału na pięć rozdziałów, które w moim przekonaniu stanowią logiczną całość. Rozdziały pierwszy i ostatni stanowią objęcie statusu prawnego Ministra Finansów klamrą jurystycznych czynników determinujących podejmowanie przez niego działań i ich konsekwencji w postaci skierowanych ku niemu procedur kontrolnych i towarzyszącej mu odpowiedzialności. Natomiast kolejne trzy rozdziały pracy (II –IV) odnoszą się do tytułowej problematyki, czyli procedury budżetowej oraz gospodarki finansowej jednostek sektora finansów publicznych.

Analiza historycznoprawna zawarta w rozdziale pierwszym pozwoliła mi na stwierdzenie, że pomimo różnic ustrojowych, organizacyjnych czy gospodarczo-społecznych kompetencje Ministra Finansów, a wcześniej Ministra Skarbu, w obszarze gospodarki

budżetowej stanowią rdzeń, fundament jego działalności, od którego inne kompetencje stanowią pochodne. Dokonując oceny statusu prawnego Ministra Skarbu w okresie międzywojennym dowiodłam, że kompetencje mu powierzone odznaczały się znacznym dyskrejonizmem i elastycznością, co dawało mu duże możliwości oddziaływania na szeroko rozumianą gospodarkę skarbową, ale jednocześnie spotykało się z bardzo ostrą krytyką a nawet egzekwowaniem wobec niego odpowiedzialności prawnej przed Trybunałem Stanu. Ograniczenie autonomii i samodzielności Ministra Finansów okresu PRL, w szczególności w obszarze tworzenia polityki finansowej i planowania finansowego, wiązało się z jednoczesnym wzmocnieniem funkcji wykonawczych, koordynacyjnych i kontrolnych przy równoległym wzmocnieniu jego politycznej pozycji. Ten stan gwarantował Ministrowi Finansów strategiczną pozycję pośród organów zarządzania finansowego, ale jednocześnie pozwalał na dyskrejonizalne zarządzanie finansami państwa. W obliczu zmian zachodzących po 1989 roku uznać należy, że metodologia kształtowania schematu kompetencji Ministra Finansów nie przybrała postaci odwzorowania z góry wykreowanego modelu funkcji Ministra Finansów. Stanowiła raczej nie zawsze konsekwentne dostosowywanie i uaktualnianie przepisów w tym zakresie do nowych warunków gospodarczo-ustrojowych. Jest to także właściwe dla aktualnych rozwiązań prawnych. W moim przekonaniu ten stan prowadził i nadal prowadzi do przekazywania, niekiedy w sposób zawołowany, władztwa Ministrowi Finansów. Niejednokrotnie bowiem o jego dominacji i szczególnym położeniu pośród organów państwa świadczy zakres dyskrejonizalności nie tylko wprost zaplanowany przez ustawodawcę, ale wynikający z niejasnych i niekompletnych przepisów.

W rozdziale pierwszym ponadto starałam się wykazać, że złożony i wielowątkowy charakter kompetencji Ministra Finansów znajduje podbudowę ustrojową, o czym świadczy zarówno członkostwo w kolegialnym organie, jakim jest Rada Ministrów, jak również kierownictwo zadaniami określonymi w ramach działów administracji rządowej. Podkreślałam tam, że złożony charakter ustrojowego położenia Ministra jest swoistą drogą i metodą dla realizacji kluczowych kompetencji w sferze finansów publicznych, a w szczególności w procesach budżetowych. Uzasadniałam szczególny status prawny Ministra Finansów jego dominacją wynikającą ze swoistego uniwersalizmu kompetencji prawnofinansowych, nieograniczających się jedynie do pewnego wycinka zadań, a obejmujących swym zakresem całościowo publiczną gospodarkę finansową.

Zaprezentowana w rozdziale drugim pracy złożoność procesu planowania budżetowego nakazała mi postrzegać status Ministra Finansów w tym obszarze wielopłaszczyznowo, biorąc

pod uwagę, zarówno kontekst relacji Ministra Finansów z innymi podmiotami i organami, jak i katalog kompetencji oraz metodykę realizacji zadań. Dokonana przeze mnie analiza ustawodawstwa oraz praktyki budżetowej uprawniła mnie do konstatacji, że dużo większe znaczenie mają realizowane przez niego kompetencje aniżeli wynikałoby to z dość lapidarnie sformułowanych przepisów. Uznaję, że to właśnie wielopłaszczyznowa aktywność Ministra Finansów ma kluczowe znaczenie dla procesu planowania budżetowego, zwłaszcza jeśli uwzględni się jego zadania skoncentrowane na kompleksowej organizacji tego procesu i jego koordynacji, której zaplecze stanowi aparat pomocniczy Ministra. Zauważam jednak, że Minister Finansów nie ma zagwarantowanej ustawowo pozycji nadrzędnej wobec innych uczestników procesu planowania budżetowego. Dopiero z przepisów wykonawczych (głównie not budżetowych) oraz pozanormatywnego kształtu tego procesu można wyprowadzić wnioski o swoistym władztwie Ministra Finansów na etapie opracowywania projektu ustawy budżetowej. Uważam, że mankamentem regulacji dotyczących statusu Ministra Finansów na płaszczyźnie planowania budżetowego jest ich ogólnikowość, a wręcz szczerkowość. Poczynione w pracy ustalenia uzasadniają moją sugestię, aby nadać wymiar normatywny relacjom Ministra Finansów i innych dysponentów części budżetowych. Opowiadam się za rozwiązaniem przyznającym prawo Ministrowi Finansów do ostatecznego decydowania o limitach wydatków dysponentów części budżetowych, co sprzyjałoby wzmocnieniu pozycji prawnej Ministra Finansów.

Przeprowadzone badania normatywne w rozdziale trzecim potwierdziły że pozycja Ministra Finansów w procesach związanych z wykonaniem ustawy budżetowej jest dominująca. Wniosek ten udowadniałam w pracy odwołując się do kilku argumentów. Po pierwsze, wynika ona z relacji łączących Ministra Finansów i Radę Ministrów. Analiza regulacji prawnofinansowych wskazuje, że działania Rady Ministrów związane z wykonaniem budżetu mają co do zasady punktowy charakter, nadto Rada Ministrów nie wykorzystuje albo wykorzystuje dość rzadko uprawnienia zarezerwowane wyłącznie dla niej, skwapliwie posługując się prawem do udzielania upoważnień dla Ministra Finansów. Przyznać trzeba, że w efekcie mechanizm ten poszerza władztwo Ministra Finansów. Po drugie, o dominacji Ministra Finansów świadczy zakres kompetencji wyłącznie dla niego zarezerwowanych na etapie wykonania ustawy budżetowej. Wykazuję w pracy kilka płaszczyzn potwierdzających ten wniosek. Są nimi przeanalizowane przeze mnie: szeroko zakrojone kompetencje kontrolne odznaczające się wyraźną dyskrecjonalnością działań Ministra Finansów; jego uprawnienia kreujące organizację procesu wykonania budżetu,

Cune⁶

pozwalające na stworzenie swoistego centrum zarządzania finansowego, wykorzystywanego nie tylko na wszystkich etapach procedury budżetowej, ale stanowiącego jednocześnie instrument do stałego monitoringu Ministra Finansów nad dysponentami środków budżetowych. Ponadto o centralnej pozycji Ministra Finansów świadczy jego status głównego dysponenta centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa. Po trzecie, szczególny status Ministra Finansów na płaszczyźnie wykonania budżetu potwierdzają jego kompetencje operacyjne. Kluczowe znaczenie działań Ministra Finansów przejawia się nie tylko z uwagi na charakter działań, jakich może dokonywać, ale także ze względu na daleko idące skutki rzutujące także na jego położenie wobec innych dysponentów środków budżetowych. W pracy podkreślałam w sposób szczególny te instrumenty prawne, których wykorzystanie odznacza się dyskrecjonalnością działań Ministra Finansów. Zaliczyłam do nich procedury: dysponowania rezerwami celowymi, blokowanie planowanych wydatków, a także decyzje o zapewnieniu finansowania lub dofinansowania z budżetu państwa w roku budżetowym oraz w kolejnych latach budżetowych, wskazując na ich istotę w kontekście władztwa Ministra Finansów. Zauważyłam także, że lakonicznie i nieprecyzyjnie sformułowane przepisy ustawy o finansach publicznych, a także aktów wykonawczych, pozostawiają dość dużą dozę elastyczności Ministrowi Finansów, co z kolei może skutkować poszerzeniem poprzez dyskrecjonalne działania jego władztwa. Dostrzegając mankamenty przepisów dotyczących kompetencji w zakresie dokonywania przeniesień wydatków (*virement*), zgłosiłam propozycję przyznania w ściśle określonych okolicznościach Ministrowi Finansów prawa do dokonywania przeniesień w obrębie całego budżetu. Po czwarte, kwestią potwierdzającą centralną pozycję Ministra Finansów na etapie wykonania ustawy budżetowej jest jego rola w wykonywaniu budżetu środków europejskich. Jego uczestnictwo w tych procedurach jest zogniskowane na technicznym zapewnieniu ich przebiegu oraz zapobieganiu sytuacjom prowadzącym do zagrożenia realizacji budżetu lub nadużyciom finansowym na szkodę UE. Ta funkcja ochronna ma istotne przełożenie na ewentualne wykluczenia z procedur zamówień publicznych w UE i inne sankcje wobec podmiotów dopuszczających się naruszeń.

Jako istotny aspekt potwierdzający przyjęte założenia badawcze o szczególnym statusie Ministra Finansów uznałam jego wielopłaszczyznowe oddziaływanie na gospodarkę finansową jednostek sektora finansów publicznych (rozdział czwarty). Dokonana przeze mnie analiza ustawodawstwa uprawniła mnie do stwierdzenia, że oddziaływanie to znajduje wyraz nie tylko w bogatym instrumentarium prawnym powierzonym Ministrowi Finansów, ale także w zróżnicowanym charakterze działań tak władczych, jak i nie mających takiej natury. W

pracy przedstawiłam te instrumenty stosowane przez Ministra Finansów, które mają znaczenie dla urzeczywistniania zasad gospodarowania środkami publicznymi w sektorze finansów publicznych w ogólności, ale także stanowią formę instytucjonalnej ingerencji w indywidualną działalność finansową jednostek zaliczonych do tego sektora.

Szczegółowa analiza normatywna pozwoliła mi ocenić, że Minister Finansów odgrywa szczególną rolę w zakresie urzeczywistniania zasady jawności i przejrzystości finansów publicznych. Konkretyzacja działalności Ministra w tym obszarze nie ma jedynie wymiaru technicznego, ale głębokie skutki merytoryczne. Do kluczowych instrumentów wywierających wpływ na jednostki sektora finansów publicznych, powiązanych z realizacją zasady jawności i przejrzystości, należą z pewnością kompetencje w zakresie ustalania szczegółowych zasad klasyfikacji środków publicznych, rachunkowości i sprawozdawczości. Minister Finansów jest kreatorem rozwiązań systemowych, niezbędnych dla funkcjonowania publicznej gospodarki finansowej, a jego działalność w efekcie obejmuje całokształt funkcjonowania państwa od strony „technicznofinansowej”.

Oddziaływanie Ministra Finansów na gospodarkę finansową jednostek sektora finansów publicznych może przybierać zróżnicowane formy. Na podstawie dokonanej analizy uprawniona jest konstatacja, że kompetencje, w które Minister został wyposażony nie są uregulowane w sposób jednolity i konsekwentny. Znaczne rozproszenie przepisów i wynikających z nich form działalności Ministra Finansów nie upoważnia do twierdzenia o jasno wykrystalizowanej koncepcji, co do jego roli w omawianym obszarze. Przeciwnie, uważam, że wykazana w pracy dyferencjacja świadczy o normatywnym nieuporządkowaniu oraz lakoniczności zadań Ministra Finansów, co może być przyczyną jego dyskrejonalności, poszerzającej w sposób zawołowany jego władztwo. W odniesieniu do szeregu jednostek Minister Finansów ustala bądź współuczestniczy w ustalaniu szczegółowych zasad gospodarki finansowej. Zarówno poziom ingerencji Ministra, jak i same zasady są zróżnicowane, co można tłumaczyć odmiennym charakterem i statusem poszczególnych jednostek. Podobnie normatywnie nakreślone kompetencje nadzorcze nie są ujęte w sposób jednolity. W omówionych w pracy przypadkach funkcji nadzorczych Ministra Finansów można mówić jedynie o nadzorze *sui generis*, który stanowi metodę oddziaływania Ministra na jednostki, ale nie jest to realizacja nadzoru w ujęciu jurydycznym, z władczymi jego konsekwencjami. W rozprawie odniosłam się także do dyskrejonalnej działalności Ministra Finansów w obszarze gospodarki finansowej jednostek samorządu terytorialnego. Analizując te kwestie, wskazywałam na kluczową rolę Ministra Finansów w zakresie udzielania

pożyczek z budżetu państwa oraz związanymi z tym pośrednimi instrumentami monitoringu i weryfikacji sytuacji finansowej jednostek samorządu terytorialnego. Uznałam także za wyraźne formy oddziaływania, cechujące się dyskrecjonalnością, kompetencje Ministra Finansów odnoszące się do redystrybucji subwencji ogólnej. Dyskrecjonalizm Ministra uwypuklony został w zakresie dysponowania rezerwami subwencji z uwagi na ogólnikowe (blankietowe) normy, będące podstawą prawną jego działań. Moje wnioski są zbieżne z oceną wskazanych regulacji prawnych przez Trybunał Konstytucyjny.

Inną analizowaną przeze mnie płaszczyzną form prawnego oddziaływania Ministra Finansów na gospodarkę finansową jednostek sektora finansów publicznych były jego kompetencje związane z koordynacją kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego. Pomimo ewolucyjnego ograniczania jego roli w tym obszarze, wydaje się, że te kompetencje Ministra Finansów są nadal polem dla jego dyskrecjonalnej działalności. Wynika to z między innymi z braku wyczerpującego określenia form działalności Ministra w zakresie kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego, a także pozostawienia mu elastyczności w doborze instrumentów służących celom tych instytucji. Analizowałam tę kwestię także w kontekście prawa Ministra Finansów do zlecenia przeprowadzenia audytu wewnętrznego i jego oceny oraz działań systemowych polegających na upowszechnianiu standardów kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego, wydawaniu wytycznych, współpracy krajowej i międzynarodowej oraz współpracy z komitetami audytu.

Dokonując oceny roli Ministra Finansów w zakresie postępowania związanego z odpowiedzialnością za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, zauważyłam że Ministrowi Finansów nie powierzono typowych funkcji nadzorczych, a jego działalność ma raczej postać punktowego, a nawet nieformalnego oddziaływania. Biorąc pod uwagę całokształt aktualnie zredukowanych kompetencji Ministra Finansów na tej płaszczyźnie, zaproponowałam odpowiednie zmiany w ustawie o działach administracji rządowej. Wydaje mi się, że aktualna regulacja jest raczej przypadkowa i nie wskazuje na realizację przemyślanej i kompleksowej koncepcji roli Ministra Finansów w tym obszarze.

Dopełnieniem jurydycznych rozważań na temat statusu prawnego Ministra Finansów była analiza procedur kontrolnych stosowanych wobec tego organu oraz zakres jego odpowiedzialności (rozdział piąty). Z poczynionych w pracy ustaleń wynika konstatacja natury ogólnej, że Minister Finansów jest jednym z wielu podmiotów podlegających procesom kontrolnym. Nie jest wskazany imiennie jako specyficzny obiekt kontroli. Jednakże

z uwagi na kompetencje jemu powierzone, w szczególności w sferze procedury budżetowej, kontrola jego działalności nabiera znaczenia szczególnego, zarówno dla funkcjonowania państwa (kontrola wykonania ustawy budżetowej), jak również dla działania organów państwa (absolutorium). Procedury kontrolne oraz uwarunkowania odpowiedzialności Ministra Finansów są nader często sprzężone z kontrolą Rady Ministrów i jej odpowiedzialnością. Ocena praktyki i konwenansu politycznego pozwala zauważyć, że kontrola parlamentarna, mimo iż może się przełożyć na najdalej idące skutki prawne dla Ministra Finansów, ma przede wszystkim wymiar polityczny, a nie merytoryczny, gdyż nie stanowi efektywnej i rzeczowej weryfikacji jego działań. Z kolei kontrola dokonywana przez Najwyższą Izbę Kontroli, mimo że odznacza się wysokim poziomem merytorycznym, nie przekłada się w efekcie bezpośrednio na zmiany statusu prawnego Ministra Finansów. Negatywnie oceniam aktualne rozwiązania prawne przyczyniające się do umniejszania wagi kontroli dokonywanej przez NIK. Wynika to z braku prawnie określonego obowiązku wykorzystywania wyników kontroli i pogłębionych analiz w pracach prowadzonych na łonie parlamentu, zarówno na etapie kontroli wykonania ustawy budżetowej, jak również w pracach nad kolejnymi ustawami budżetowymi. Stąd wnoszę o takie zmiany prawa, które nakazywałyby uwzględnianie wniosków pokontrolnych i sugestii zamieszczonych w dokumentach pokontrolnych NIK. W pracy odnoszę się także do aspektów normatywnych i praktycznych procedury kontroli wewnątrzadministracyjnej, stwierdzając, że nie jest nadmiernie eksploatowanym instrumentem w odniesieniu do Ministra Finansów.

Dopełnieniem obrazu statusu prawnego Ministra Finansów jest zakres ponoszonej przez niego odpowiedzialności. Uznaję, że niezależnie od rodzaju ponoszonej odpowiedzialności Minister Finansów nie jest specyficznym podmiotem odpowiedzialności. Jego status prawny w tym zakresie kształtowany jest przez identyczne mechanizmy ponoszenia odpowiedzialności, jak w przypadku innych ministrów, pomimo iż kompetencje Ministra Finansów w obszarze procesów budżetowych wskazują na jego szczególną pozycję prawną w rządzie. Dokonując analizy tego zagadnienia dochodzę do wniosku, że mimo rozbudowanych instrumentów prawnych pozwalających na urzeczywistnienie odpowiedzialności Ministra Finansów, istotną determinantą mającą na nią wpływ jest czynnik polityczny. W moim przekonaniu największą skutecznością i realnością odznacza się indywidualna odpowiedzialność Ministra Finansów przed Prezesem Rady Ministrów. Natomiast bardzo złożona instytucja odpowiedzialności prawnej (konstytucyjnej), niezależnie od tego, że może być wykorzystywana jako instrument walki politycznej, na tle praktyki jest instrumentem *de*

facto iluzorycznym. W rozprawie podnoszę, że należałoby powiązać odpowiedzialność konstytucyjną z instytucją absolutorium. Zabieg ten spowodowałby ścisłe powiązanie odpowiedzialności z faktyczną działalnością Ministra Finansów w toku wykonywania ustawy budżetowej.

Poczynione w pracy ustalenia, zawarte w niej konkluzje oraz dokonana ocena materiału badawczego pozwoliły na sformułowanie wniosków *de lege ferenda*. Prezentuję je szczegółowo w treści pracy oraz uwypuklam w jej *Zakończeniu*. Mają one charakter zarówno postulatów natury ogólnej, jaki i szczegółowych sugestii.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Moja działalność naukowo-badawcza po uzyskaniu stopnia doktora koncentrowała się na polach badawczych związanych z prawem finansów publicznych i prawem podatkowym, w ramach których przedmiotem mojej analizy naukowej były zagadnienia, które można pogrupować na następujące obszary problemowe:

1. status Ministra Finansów jako organu podatkowego;
2. problematyka opodatkowania dochodów osób fizycznych;
3. międzynarodowe prawo podatkowe, w szczególności umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania i skutki ich stosowania w transgranicznych stanach faktycznych;
4. zasady gospodarowania środkami publicznymi;
5. gospodarka finansowa wybranych jednostek sektora finansów publicznych;
6. inne zagadnienia.

Moje prace naukowe były publikowane w profesjonalnych wydawnictwach takich jak Wydawnictwo KUL, Wydawnictwo UMCS, Wydawnictwo C.H. Beck, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Oficyna Polskiego Prawa, Wydawnictwo Temida 2, Oficyna Wydawnicza Branta, Kantor Wydawniczy Zakamycze. Artykuły naukowe mojego autorstwa ukazywały się w takich czasopismach jak: „Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny”, „Studia Prawnicze KUL”, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego”, „Roczniki Nauk Prawnych

KUL”, „Gdańskie Studia Prawnicze. Przegląd Orzecznictwa”, „Przegląd Prawno-Ekonomiczny”.

Ad 1. *Status Ministra Finansów jako organu podatkowego*

Zagadnienia związane ze statusem prawnym Ministra Finansów stały się nie tylko przedmiotem mojej analizy naukowej ujętej w rozprawie habilitacyjnej. Ważny nurt naukowy stanowiący uzupełnienie przedstawionych wyżej wyników moich badań, znalazł odzwierciedlenie w moich pracach odnoszących się do statusu prawnego Ministra Finansów na płaszczyźnie prawa podatkowego, w szczególności jego kompetencji jako organu podatkowego. Głównym opracowaniem w tej materii był opublikowany rozdział *Minister finansów* w ramach monografii wieloautorskiej *System organów podatkowych w Polsce* pod red. P. Smolenia, Warszawa 2009, ISBN 978-83-7677-071-0, s. 63-144 (liczba znaków 216 434). W opracowaniu tym nakreśliłam ewolucję kompetencji Ministra Skarbu i Ministra Finansów w zakresie podatków w okresie międzywojennym i w PRL oraz aktualną pozycję ustrojową Ministra Finansów. Zwróciłam uwagę na organizację i strukturę aparatu pomocniczego Ministra Finansów. Uwypukliłam także status Ministra w stosunkach pracowniczych i służbowych, jako że zagadnienia te wpisywały się w charakter całej publikacji dotyczącej organów podatkowych w Polsce. Następnie przedstawiłam szczegółowo zakres kompetencji Ministra Finansów wynikających z Ordynacji podatkowej. Dokonałam autorskiej klasyfikacji poszczególnych kompetencji z uwagi na ich charakter oraz specyfikę pozycji Ministra Finansów.

Na podstawie analizy różnicowanego charakteru kompetencji od nadzorczych, poprzez uprawnienia do wydawania aktów indywidualnych, aż do kompetencji szczególnych właściwych tylko Ministrowi, takich jak współpraca na płaszczyźnie międzynarodowej czy funkcje prawotwórcze, wnioskowałam o specyficznym statusie tego organu w sprawach podatkowych. Wyraziłam przekonanie, że wyjątkowy charakter organu, jakim jest Minister Finansów, w obszarze prawa podatkowego, wynika z faktu, że w ramach jego działalności ścierają się często przeciwstawne role. Dowodziłam tego wskazując zarówno jego działania uwzględniające interes publiczny, jak i ważny interes podatników. Wskazywałam, że pełniąc funkcje nadzorcze wobec podległych mu organów, jednocześnie sam wypełnia działania jako organ I instancji oraz organ odwoławczy (od wydanych przez siebie decyzji). Minister Finansów stosując przepisy prawa podatkowego, jednocześnie wywiera wpływ na ich kształt.

Jego ranga sprawia, że w praktyce należy uznać go za jednego z kreatorów polityki podatkowej, a nawet prawa podatkowego, a z drugiej strony jest realizatorem tej polityki i organem stosującym prawo podatkowe. Podkreślałam także, że prawotwórcza rola ministra wykracza poza standardowe działania organu podatkowego. Udowadniałam, że specyfika statusu Ministra Finansów w sprawach podatkowych wyraża się także w jego roli jako interpretatora prawa podatkowego. Co w efekcie pozwala twierdzić, że wpływa on na kształt prawa podatkowego, następnie dokonuje jego oficjalnej interpretacji, a także stosuje prawo podatkowe. Z chronologicznego punktu widzenia przedstawiona publikacja stanowiła etap wstępny do zainteresowania się problematyką statusu Ministra Finansów. Poszczególne aspekty tego statusu oraz wybrane obszary działalności Ministra Finansów na płaszczyźnie prawnopodatkowej stały się przedmiotem moich innych publikacji. Zaliczam do nich następujące opracowania: *Wybrane kompetencje Ministra Finansów wynikające z ordynacji podatkowej* [w:] *Stanowienie i stosowanie prawa podatkowego w Polsce*, pod red. M. Münnich, A. Zdunka, Wydawnictwo KUL, ISBN 978-83-62203-00-0, Lublin 2009, s. 109-124, (liczba znaków 23352); *Kompetencje Ministra Finansów w zakresie wymiany informacji z organami podatkowymi innych państw i ich realizacja*, [w:] *W służbie nauki prawa finansowego. Jubileusz obecności Profesora Jana Gluchowskiego w Katedrze Finansów i Prawa Finansowego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II*, pod red. A. Dębińskiego, A. Pomorskiej, P. Smolenia, Wydawnictwo KUL, ISBN 978-83-7702-036-4, Lublin 2010, s. 111-125, (liczba znaków 18840); *Instrumenty ochrony podatnika (jednostki) stosowane przez Ministra Finansów na gruncie Ordynacji podatkowej. Wybrane zagadnienia*, [w:] *Jednostka wobec władczej ingerencji administracji publicznej*, pod red. E. Wójcickiej, Wydawnictwo im. S. Podobińskiego Akademii im. Jana Długosza, ISBN 978-83-7455-363-6, Częstochowa 2013, s. 136-145, (liczba znaków 28468).

W pierwszej z wymienionych publikacji skupiłam swoją uwagę na kompetencjach Ministra Finansów w zakresie ogólnego nadzoru w sprawach podatkowych oraz w zakresie jego uprawnień w ramach trybów nadzwyczajnych (stwierdzenia nieważności decyzji, wznowienia postępowania, zmiany decyzji, uchylecia lub stwierdzenia wygaśnięcia decyzji z urzędu). Podkreśliłam w tym opracowaniu kontrowersje i wątpliwości jakie nasuwa sformułowanie kompetencji ogólnej Ministra Finansów w art. 13 § 2 Ordynacji podatkowej. W drugim ze wskazanych artykułów zwróciłam uwagę na kompetencje Ministra Finansów w zakresie wymiany informacji z organami podatkowymi innych państw oraz zasady ich realizacji w praktyce. Analiza ta obejmowała płaszczyzny wymiany informacji podatkowej z

punktu widzenia rodzimego porządku prawnego z perspektywy szczególnej pozycji Ministra Finansów jako organu będącego właściwą władzą w rozumieniu przepisów międzynarodowego i unijnego prawa podatkowego. Ponadto dokonałam podsumowania praktycznej realizacji nałożonych na Ministra Finansów i administrację podatkową obowiązków. W trzecim studium starałam się wykazać szerzej, że specyfika realizowanych przez Ministra Finansów zadań wynika także z faktu, że obiektywnie dysponuje on instrumentami prawnymi, które mogą przyczynić się do ochrony interesów podatnika (jednostki) na gruncie prawa podatkowego. Analizie zostały poddane kompetencje realizowane na etapie stanowienia prawa (zaniechanie poboru podatku, przedłużenie terminów). Ponadto rozważania dotyczyły instrumentów funkcjonujących na etapie stosowania prawa (interpretacje podatkowe, porozumienia w sprawach ustalania cen transakcyjnych). Ustalenia poczynione w tej pracy uprawnily mnie do stwierdzenia, że mimo szeregu możliwości prawnych, Minister Finansów nie wykorzystuje ich w pełni do ochrony podatnika, a przeciwnie – ograniczenia wynikające z konstrukcji tych instrumentów często stają się barierą w realizacji funkcji ochronnej.

W roku 2015 ukazała się publikacja w języku angielskim dotycząca administracji podatkowej w Polsce, która zawiera odrębny rozdział mojego autorstwa, dotyczący kompetencji Ministra Finansów w Polsce: *The Minister of Finance [w:] Fiscal administration in Poland*, ed. P. Smoleń, Wydawnictwo KUL, ISBN 978-83-7702-972-5, Lublin 2015, s. 45-92, (liczba znaków 128 771). Opracowanie to stanowi syntetyczną prezentację pozycji Ministra Finansów w strukturze organów podatkowych w Polsce, ze szczególnym uwypukleniem zastrzeżonych dla niego kompetencji. Dodatkowo wyodrębniono w pracy w ramach zagadnień wprowadzających („Preliminary Issues”) rys historyczny polskiej administracji podatkowej w latach 1918-1991, w którym opracowałam etapy kształtowania się w tym okresie kompetencji Ministra Finansów (*The historical grounds of legal status of the Minister of Finance, [w:] Fiscal administration in Poland*, ed. P. Smoleń, Wydawnictwo KUL, ISBN 978-83-7702-972-5, Lublin 2015, s. 13-21, (liczba znaków 20228). Założeniem badawczym całej publikacji, a więc i rozdziałów mojego autorstwa, było zobrazowanie specyfiki funkcjonowania polskiej administracji podatkowej na czele z Ministrem Finansów tak, aby stały się one podstawą do dalszych badań porównawczych nad statusem organów podatkowych innych państw, także przy współpracy zagranicznych naukowców. (Grant: *Tax authorities in the V4 countries. Common experience after accession to the*

European Union, nr wniosku 21420111, finansowany z Funduszu Wyszehradzkiego, w którym jestem jednym z wykonawców).

Ad 2. *Problematyka opodatkowania dochodów osób fizycznych*

Tematykę opodatkowania dochodów osób fizycznych mogę traktować jako odrębne pole badawcze w moim naukowym dorobku. W tym obszarze podejmowałam różne zagadnienia, które, przy świadomości pewnego schematyzmu, można podzielić na dwie grupy. Pierwszą stanowią opracowania odnoszące się do elementów konstrukcji podatku dochodowego od osób fizycznych oraz jego funkcji, drugą natomiast tworzą prace uwzględniające specyfikę opodatkowania poszczególnych źródeł przychodów.

Do pierwszej zaliczam cztery publikacje. W artykule *Kształtowanie się skali progresywnej w polskim podatku dochodowym od osób fizycznych na tle tendencji w państwach członkowskich UE*, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 2012, nr 7, s. 13-18, (liczba znaków 37035), podjęłam próbę oceny kształtowania się skali progresywnej oraz kwoty wolnej w podatku dochodowym od osób fizycznych w Polsce. W moim przekonaniu liczne zmiany dokonywane w ponad 20-letnim okresie obowiązywania ustawy nie prowadziły do wypracowania docelowego modelu skali podatkowej. Dość częste reformy służyły raczej bieżącym potrzebom fiskalnym i politycznym. W artykule postawiłam istotne pytanie o finalny kształt skali podatkowej w podatku dochodowym od osób fizycznych. Przeprowadzona analiza uprawniła mnie do postulowania rewizji progresji podatkowej bądź w kierunku podatku liniowego, bądź jej rozbudowania poprzez zwiększenie progów i obniżenie stawek podatkowych. Argumentów przemawiających za koniecznością zmian poszukiwałam w rozwiązaniach podatkowoprawnych państw członkowskich UE. Opowiedziałam się za koniecznością zmian w odniesieniu do konstrukcji minimum wolnego od podatku. Uważam bowiem, że zastosowana dość niska kwota wolna od podatku i model jej odliczenia w polskim podatku dochodowym nie mogą być postrzegane jako uwzględnienie w konstrukcji podatku tzw. minimum egzystencji. Także w tym aspekcie odwołałam się do praktyki państw członkowskich UE, postulując podwyższenie kwoty wolnej od podatku jako wielokrotności najniższego wynagrodzenia. Artykuł ten został wybrany przez Komitet Redakcyjny czasopisma „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” do publikacji w języku angielskim w numerze specjalnym (*The formation of a progressive scale in Polish Personal*

Income Tax against the trend in the EU Member States, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 2012, nr 12, s. 24-29 (liczba znaków 36174).

Praca *Tendencje w kształtowaniu się ulg w podatku dochodowym od osób fizycznych*, [w:] *Preferencje podatkowe*, red. B. Kucia- Guściora, M. Burzec, Lublin 2013, ISBN 978-83-7702-806-3, s. 49- 77, (liczba znaków 58608), stanowi odrębne opracowanie w ramach publikacji zbiorowej na temat preferencji podatkowych. Tematyka opracowania odnosi się do zagadnienia ulg uregulowanych w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych. W oparciu o ustawodawstwo oraz dorobek doktryny starałam się ustalić na wstępie zakres pojęcia ulga podatkowa. Następnie w syntetyczny sposób zaprezentowałam zmiany w katalogu i konstrukcji ulg stosowanych w podatku dochodowym od osób fizycznych na przestrzeni ponad 20 lat obowiązywania wskazanej ustawy. Odrębnym zagadnieniem podjętym przeze mnie w opracowaniu była ocena, na podstawie danych liczbowych dotyczących korzystania z ulg podatkowych, prowadzonej polityki podatkowej oraz poziomu zainteresowania podatników ulgami. W powyższym kontekście postawiłam pytanie o zasadność utrzymywania niektórych ulg podatkowych. Dostrzeżone mankamenty funkcjonowania ulg na gruncie polskiego podatku dochodowego od osób fizycznych skłoniły mnie także do wskazania głównych tendencji w kształtowaniu się ulg podatkowych w wybranych państwach członkowskich UE.

W kolejnym artykule: *Realizacja funkcji podatkowych w podatku dochodowym od osób fizycznych w kontekście reformy systemu podatkowego. Wybrane zagadnienia*, „Przegląd Prawno-Ekonomiczny” 2011, nr 17, s. 16-28, (liczba znaków 38381), odniosłam się do ujęcia funkcji podatku dochodowego od osób fizycznych w kontekście polityki fiskalnej państwa. Zaprezentowana doktrynalna ocena tej polityki, z perspektywy 20-letniego funkcjonowania tego podatku obnaża liczne jej wady. Przedstawiam je poprzez pryzmat oceny stopnia realizacji funkcji podatkowych. Stwierdziłam, że optyka ta w sposób wyraźny pozwala na uwidocznienie braku spójnej i jednolitej koncepcji celów stawianych przed podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Zauważam, że niezaprzeczalna funkcja fiskalna podatku jest osłabiona poprzez realizację funkcji pozafiskalnych: stymulacyjnej i redystrybucyjnej. Te ostatnie z kolei choć rozbudowane poprzez system licznych m.in. zwolnień i ulg podatkowych, nie przynoszą oczekiwanych efektów z powodu często błędnych, niejasnych i skomplikowanych regulacji prawnych. W omawianym opracowaniu podjęłam próbę oceny, czy z prawnego punktu widzenia można zrezygnować z realizacji funkcji podatkowych. Udzielając negatywnej odpowiedzi, uzasadniam ją odniesieniem do obowiązków państwa

względem obywateli wynikających z Konstytucji RP, jak i potrzeb budżetowych. Względy te, w moim przekonaniu wymagają, aby w ramach polityki fiskalnej zapewnić kompromis w realizacji funkcji tak fiskalnych, jak i pozafiskalnych. Za istotny ich aspekt uznaję ustalenie prawnych i ekonomicznych granic opodatkowania. Postuluję, aby przeprowadzane w przyszłości reformy podatkowe były poprzedzone rzetelną diagnozą prawną, ekonomiczną czy społeczną konstrukcji w podatku dochodowym od osób fizycznych, a także, aby wbrew dotychczasowym doświadczeniom, odstąpić od wyrywkowego poprawiania obowiązujących przepisów na rzecz uchwalenia nowych aktów prawnych.

Do drugiej grupy w ramach omawianego obszaru tematycznego zaliczam poniższe publikacje, odnoszące się do opodatkowania wybranych źródeł przychodów.

W moim dorobku naukowym znalazły się dwa artykuły poświęcone problematyce stypendiów. Tematyka ta jak dotąd nie cieszyła się zainteresowaniem doktryny prawa podatkowego. Przedmiotowe zagadnienie ujęłam w moich pracach szeroko, odnosząc się nie tylko do aspektów podatkowych, ale także do charakteru prawnego tych świadczeń. W artykule *Stypendia – status prawny i zasady opodatkowania. Próba systematyki*, „Studia Prawnicze KUL” 2009, 2-3 (38-39), s. 51-90, (liczba znaków 75074), proponując definicję terminu stypendium oraz wskazując na cechy tego źródła przychodu, w oparciu o analizę dogmatyczną dokonałam klasyfikacji podmiotowej i przedmiotowej stypendiów udzielanych na podstawie polskiego prawa. Wykładnia przepisów podatkowych oraz analiza orzecznictwa pozwoliły mi wykazać, że niejednorodność jurydycznego ujęcia świadczeń stypendialnych przekłada się nie tylko na kwestię ustalenia podstawy opodatkowania (przychód lub dochód) ale także na zróżnicowanie zasad ich opodatkowania (zwolnienie lub opodatkowanie). Z tego powodu postulowałam, aby stypendia zostały ujęte jako odrębna kategoria źródeł przychodu w podatku dochodowym od osób fizycznych, co służyłoby usystematyzowaniu reguł ich opodatkowania.

Problematyka ta została przeze mnie pogłębiona w odniesieniu do jednej z kategorii stypendiów – stypendiów zagranicznych w opracowaniu: *Stypendia zagraniczne – wybrane zagadnienia prawne i podatkowe*, [w:] *W świecie finansów i prawa finansowego*, red. B. Kołosowska, P. Prewysz-Kwinto, Wydawnictwo Wyższa Szkoła Bankowa, ISBN 978-83-930828-1-0, Toruń 2010, s. 193-215, (liczba znaków 61541). Przeprowadzona analiza umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz krajowych regulacji prawnych pozwoliła mi na wskazanie, że stypendia zagraniczne podlegają zróżnicowanym regułom opodatkowania,

które nie są w pełni skorelowane ze sobą. Jest to powodem licznych trudności interpretacyjnych i niespójności. Uwagę swoją skierowałam na fundowane cudzoziemcom przez stronę polską stypendia, które nie korzystają w pełnym zakresie z preferencji podatkowych. Zagadnienie podjęte w tym artykule jest także związane z moim odrębnym polem badawczym, jakim jest międzynarodowe prawo podatkowe.

Zagadnienia dotyczące zasad opodatkowania dochodów osób fizycznych podjęłam także w opracowaniu: *Odpłatne zbycie nieruchomości a pozarolnicza działalność gospodarcza na gruncie podatku dochodowego od osób fizycznych*, „Gdańskie Studia Prawnicze. Przegląd Orzecznictwa” 2013, nr 2, s. 63-72, ISSN1734-5677, (liczba znaków 24 153), będącym głosem do wyroku WSA w Szczecinie z dnia 25 października 2012, I SA/Sz 603/12. Główne tezy sporządzonej glosy skoncentrowane zostały wokół dwóch zagadnień. Pierwsze z nich dotyczyło charakteru i znaczenia definicji pozarolniczej działalności gospodarczej. Druga kwestia wiązała się z problematyką zasad kwalifikacji osiąganych przychodów do właściwego źródła przychodu. Analiza dogmatyczna została poparta szerokim odniesieniem do dorobku judykatury. Odrębną uwagę poświęciłam relacji źródeł przychodu z pozarolniczej działalności gospodarczej z innymi źródłami, a w szczególności odpłatnemu zbyciu nieruchomości. Zarówno w odniesieniu do komentowanego wyroku, jak i utrwalonej w podobnych sprawach linii orzecniczej sądów administracyjnych zajęłam aprobowane stanowisko.

W artykule: *Prawnopodatkowe aspekty „uprzywilejowania” nauczycieli akademickich wykonujących pracę twórczą w ramach stosunku pracy*, [w:] *Stanowienie i stosowanie prawa podatkowego w Polsce. Sankcje i preferencje w prawie podatkowym*, pod red. B. Kucia-Guściory, M. Münnich, A. Zdunka, Wydawnictwo KUL, Lublin 2015, ISBN 978-83-8061-030-9, s. 237-252 (liczba znaków 42174), dokonałam analizy dogmatycznej zasad ustalania wysokości dochodu osiąganego przez pracowników naukowych z wynagrodzenia ze stosunku pracy, w ramach którego wykonywana jest praca twórcza. Analizę zagadnień podatkowych poprzedziłam przedstawieniem reguł prawnych odnoszących się do kwestii stosunku pracy i obowiązków nauczyciela akademickiego. Odnosząc się do podatkowego punktu widzenia dokonałam prawnego rozgraniczenia dwóch źródeł przychodu: ze stosunku pracy i z praw autorskich, co w sposób bezpośredni pozwoliło mi na wskazanie właściwej metody ustalania kosztów uzyskania przychodu. Przytoczyłam w opracowaniu orzecznictwo i stanowisko organów podatkowych wskazujące na liczne kontrowersje związane z tą problematyką.

Problematyka opodatkowania zagranicznych dochodów osób fizycznych podatkiem dochodowym była także przedmiotem pracy: *Dochody z pracy w Wielkiej Brytanii. Skutki podatkowe zmiany umowy polsko-brytyjskiej*, [w:] *Problemy i kontrowersje związane z opodatkowaniem dochodów osób fizycznych*, red. B. Kucia-Guściora, P. Smoleń. Wydawnictwo KUL, IBSN 978-83-7363-810-5, Lublin 2008; s. 51-72, (liczba znaków 28697). Jej omówienie przedstawiam poniżej jako że praca ta została ujęta w odrębnym polu badawczym związanym z międzynarodowym prawem podatkowym.

Ad 3. *Międzynarodowe prawo podatkowe, w szczególności umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania i skutki ich stosowania w transgranicznych stanach faktycznych*

Istotnym obszarem moich zainteresowań naukowych jest problematyka międzynarodowego prawa podatkowego. Zaangażowanie naukowe ujawniało się w różnorodnych opracowaniach tak w postaci artykułów, jak również w podręcznikach. W pierwszej kategorii prac zajmowałam się zarówno problemami natury ogólnej, jak i szczegółowej.

W pracy *Polskie umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania – próba podsumowania dorobku doktryny polskiej*, [w:] *Nauka finansów publicznych i prawa finansowego. Dorobek i kierunki rozwoju. Księga jubileuszowa Profesor Alicji Pomorskiej*, red. J. Głuchowski, C. Kosikowski, J. Szolno-Koguc, Lublin 2008, Wydawnictwo UMCS, IBSN 978-83-227-2828-4, s. 342-356 (liczba znaków 17218), dokonałam podsumowania dorobku polskiej doktryny odnośnie tej problematyki. Analiza ta pozwoliła mi z jednej strony na obszerną prezentację kierunków badań naukowych polskiego piśmiennictwa, z drugiej zaś na merytoryczną ich ocenę. Na tej podstawie stwierdziłam, że ówczesny poziom zaawansowania badań nad tą tematyką, choć nie pozwala na jej pełną autonomię, to jednak uprawnia do określenia jej mianem odrębnego obszaru badawczego wśród licznych dziedzin w ramach gałęzi prawa finansowego. Uznałam także, że istotny wpływ na ewolucję badań naukowych nad umowami zawieranymi w sprawie unikania podwójnego opodatkowania mają z jednej strony akty prawotwórcze, z drugiej zaś praktyka międzynarodowych organizacji. Natomiast w artykule *Rozwój umów dotyczących podwójnego opodatkowania w międzynarodowych stosunkach podatkowych*, „Roczniki Nauk Prawnych”, 2005, t. XV, nr 1, s. 275-300, przedstawiłam ewolucję polskich umów o unikaniu podwójnego opodatkowania,

wiążąc ich rozwój z rozwojem międzynarodowych stosunków finansowych, działalnością organizacji międzynarodowych, a także obowiązującymi na przestrzeni lat konstrukcjami prawnymi i stosunkami gospodarczymi. Wyraziłam przekonanie, że rozwój prawa podatkowego tak w znaczeniu wewnętrznym, jak i zewnętrznym, skutkuje ciągłą ewolucją umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

W opracowaniu *Ordynacja podatkowa a umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania – wybrane zagadnienia*, [w:] *Ordynacja podatkowa w teorii i praktyce*, red. B. Kucia-Guściora, M. Münnich, L. Bielecki, A. Krukowski, Wydawnictwo KUL, Lublin 2008, ISBN 978-837363-710-8, s. 75-110 (liczba znaków 57937) zaprezentowałam wybrane zagadnienia będące na styku przepisów ordynacji podatkowej oraz polskich umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Praca ta miała na celu tak nakreślenie charakteru prawnego umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, trybu i uwarunkowań ich interpretacji, jak również stanowiła próbę oceny wpływu norm międzynarodowych na wewnętrzne przepisy podatkowe. Pośród wielu wniosków *de lege lata i de lege ferenda* podkreślałam nieanalizowaną dotąd kwestię modyfikacji zobowiązania podatkowego oraz obowiązku podatkowego przez normy zawarte w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania. Wysunęłam także postulaty szerszego uwzględnienia międzynarodowych regulacji w krajowych aktach prawnych, co oceniając z dzisiejszej perspektywy, częściowo zostało już zrealizowane.

Kontynuacją powyżej opisanych badań była publikacja: *Specyfika postępowania w sprawie porozumień dotyczących ustalania cen transakcyjnych*, [w:] *Stanowienie i stosowanie prawa podatkowego w Polsce. Procesowe prawo podatkowe*, red. B. Kucia-Guściora, M. Münnich, A. Zdunek, Wydawnictwo KUL, Lublin 2013, ISBN 978-83-7702-686-1, s. 9-29 (liczba znaków 51611). Podjęłam w niej zagadnienie postępowania w sprawie porozumień dotyczących ustalania cen transakcyjnych, które z jednej strony jest uregulowane w ordynacji podatkowej, a z drugiej znajduje swoje zakorzenienie w międzynarodowym prawie podatkowym. Moim założeniem było ukazanie specyfiki tego rodzaju postępowania na tle ogólnego postępowania podatkowego. Przyjęta optyka pozwoliła mi zwrócić uwagę na poszczególne elementy odróżniające oba rodzaje postępowań: przedmiot postępowania, uczestników tego postępowania, charakter i przebieg procedury, a także opłat ponoszonych przez strony tego postępowania. Dokonałam także oceny obowiązujących rozwiązań, wskazując na kwestie dyskusyjne, które mają zarówno wymiar teoretyczny jak i praktyczny.

Publikacja *Prowadzenie działalności gospodarczej za granicą – skutki podatkowe* [w:] *Szanse i bariery rozwoju sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce. Aspekty ekonomiczno-prawne*, red. T. Guz, P. Marzec, Z. Michalski, Wydawnictwo Diecezjalne w Sandomierzu, Tomaszów Lubelski – Sandomierz 2006, IBSN 83-924970-0-7, s. 185-207 (liczba znaków 45759) stanowiła odniesienie do skutków podatkowych transgranicznej działalności gospodarczej. Analizowałam przesłanki uznania działalności gospodarczej prowadzonej zagranicą za stały zakład w rozumieniu umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Rozstrzygnięcie tych ważkich dla przedsiębiorców kwestii wymagało szerokiego odniesienia się do międzynarodowej praktyki podatkowej oraz do dorobku judykatury.

Deskrypcyjny charakter miały opracowania wydane w międzynarodowych publikacjach wieloautorskich: *Instrumenty prawne służące zapobieganiu podwójnemu opodatkowaniu w stosunkach międzynarodowych*, [w:] *Problemy derżawotworennia i zachystu praw ludyny w Ukraini. Materiały X rehionalnoji naukowo-praktycznoji konferenciji (5-6 lutoho 2004 r.)*, Lwiv 2004¹, s. 489-492 (liczba znaków: 17957), oraz *Wymiana informacji podatkowych pomiędzy administracjami podatkowymi w świetle konwencji modelowej OECD oraz polskich umów o unikaniu podwójnego opodatkowania*, [w:] *Aktualni pytannia reformuwannia prawowoji systemy Ukrainy. Zbirnyk naukowych statej za materialamy IV Miżnarodnoji naukowo-praktycznoji konferenciji m. Łuók, 1-2 czerwnia 2007 r., t. 1, Łuók 2007²*, s. 123-127 (liczba znaków 19684). W pierwszym z nich odniosłam się do środków oraz metod unikania podwójnego opodatkowania w zakresie transgranicznych stanów faktycznych, natomiast w drugim do zasad współpracy międzynarodowej administracji podatkowych różnych państw, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów współpracy w stosunkach polsko–ukraińskich.

Opracowanie *Dochody z pracy w Wielkiej Brytanii. Skutki podatkowe zmiany umowy polsko-brytyjskiej*, [w:] *Problemy i kontrowersje związane z opodatkowaniem dochodów osób fizycznych*, red. B. Kucia-Guściora, P. Smoleń, Wydawnictwo KUL, Lublin 2008, IBSN 978-83-7363-810-5, s. 51-72, (liczba znaków 28697) stanowiło charakterystykę zasad rozdziału roszczeń podatkowych na gruncie polsko–brytyjskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania w odniesieniu do transgranicznych dochodów z pracy najemnej. Podjęcie tego zagadnienia nie tylko było uzasadnione zjawiskami społecznymi (skala emigracji

¹ *Materiały X Regionalnej Naukowo-Praktycznej Konferencji pt. Problemy tworzenia państwowości praw człowieka na Ukrainie*, Lwów 2004.

² *Zbiór materiałów międzynarodowej konferencji naukowej pt. Aktualne zagadnienia reformy systemu prawnego Ukrainy*, Łuók 2007

pracowniczej do Wielkiej Brytanii), ale przede wszystkim względami jurydycznymi, związanymi z renegocjowaniem i wejściem w życie nowej konwencji dotyczącej unikania podwójnego opodatkowania pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem. Nadto odrębnym zagadnieniem przeze mnie podjętym była nowa metodologia obliczania podatku dochodowego od dochodów zagranicznych (tzw. ulga abolicyjna). Praca ta wpisuje się zarówno w nurt badawczy w ramach podatku dochodowego od osób fizycznych, jak i w omawiany obszar międzynarodowego prawa podatkowego. Podobnie należy lokować wspomnianą już pracę: *Stypendia zagraniczne – wybrane zagadnienia prawne i podatkowe*, [w:] *W świecie finansów i prawa finansowego*, red. B. Kołosowska, P. Prewysz-Kwinto. Wyższa Szkoła Bankowa, Toruń 2010, ISBN 978-83-930828-1-0, s. 193-215, (liczba znaków 61541), w której zagadnieniem silnie akcentowanym przeze mnie była analiza zasad rozdziału roszczeń podatkowych w zakresie stypendiów uzyskiwanych przez nierezydentów i rezydentów na gruncie polskich umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Poza obszarem prawa podatkowego moje osiągnięcia naukowo-badawcze koncentrują się na zagadnieniach związanych z **prawem finansów publicznych**.

Ad.4. Zasady gospodarowania środkami publicznymi

Najbardziej ogólnie sformułowane pole badawcze odnosi się do tematyki zasad gospodarowania środkami publicznymi. W pierwszej kolejności zaliczam do nich obszerne opracowanie komentarzowe do ustawy o finansach publicznych z 2009 r. opublikowane pod redakcją P. Smolenia. (*Komentarza do art. 5-7, 33-67*, [w:] *Ustawa o finansach publicznych – komentarz*, pod red. P. Smolenia, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2012, ISBN 978-83-255-3307-6, ss. 89-136, 314-454). Publikacja ta w związku ze zmianą przepisów komentowanej ustawy doczekała się drugiego poprawionego i uaktualnionego wydania. (*Komentarz do art. 5-7, 33-67*, [w:] *Ustawa o finansach publicznych - komentarz*, pod red. P. Smolenia, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2014, ISBN 978-83-255-6136-9, ss. 99-144, 331-489). Komentowane przeze mnie artykuły ustawy dotyczyły następujących zagadnień: pojęcia środków publicznych i ich przeznaczenia, pojęcia deficytu i nadwyżki sektora finansów publicznych; zasad jawności i przejrzystości finansów publicznych i ich realizacji poprzez m.in. klasyfikację środków publicznych, reguły sprawozdawczości, rachunkowości

sektora finansów publicznych, statusu kierownika jednostki sektora finansów publicznych oraz uregulowanych w rozdziale 5 działu I ustawy o finansach publicznych zasad gospodarowania środkami publicznymi. Zgodnie z wymaganiami opracowań komentarzowych dokonałam w wyżej wymienionych obszarach szerokiej analizy dogmatycznej, osadzonej w dorobku doktryny i judykatury.

W artykule *Regulacje prawne wpływające na ograniczenie ryzyka przekroczenia II progu ostrożnościowego w warunkach kryzysu finansowego. Wybrane zagadnienia*, [w:] *Teorie kryzysu*, pod red. S. Patryckiego, Lublin 2013, Wydawnictwo KUL, ISBN 978-83-7702-660-1, s. 183-193, (liczba znaków 41652) zajmowałam się problematyką niestabilności finansów publicznych w kontekście kryzysu finansowego. Zaprezentowałam w tym opracowaniu uwarunkowania zewnętrzne (obowiązki wynikające z członkostwa UE) i wewnętrzne (zasady konstytucyjne i ustawowe) podejmowania działań ochronnych w postaci procedur ostrożnościowych i sanacyjnych, a także skutki prawne ich uruchomienia. Konstatowałam, że rygoryzm przyjętych w ustawodawstwie rozwiązań wymusił szereg działań zmierzających do ograniczenia poziomu deficytu (reguła wydatkowa, wzrost stawek VAT), co miało w efekcie prowadzić do obniżenia poziomu państwowego długu publicznego. Dokonałam analizy wybranych rozwiązań prawnych związanych z procesem zarządzania długiem, jak i zmianą metodologii obliczania poziomu zadłużenia, które w moim przekonaniu w praktyce powinny zmierzać do ograniczenia ryzyka przekroczenia drugiego progu ostrożnościowego, a tym samym do ograniczenia do minimum sytuacji, w których rząd byłby zmuszony do podejmowania drastycznych, daleko idących środków, które potęgują w znaczny sposób społeczne i gospodarcze odczucie kryzysu.

Opublikowana w języku angielskim praca *The role of the Minister of Finance in the Proces of Budgetary Planning. Selected Issues* [w:] *Annual and Long Term Public Finances in Central and Eastern European Countries*, red. E. Ruśkowski, J. Stankiewicz, M. Tyniewicki, U. Zawadzka-Pak, Białystok 2013, ISBN 978-83-62813-33-9, s. 215-223 (liczba znaków 28737), związana jest po części z problematyką rozprawy habilitacyjnej, a także z zagadnieniem gospodarowania środkami publicznymi. Przyjęta w omawianym artykule optyka ukierunkowana była nie tylko na ocenę roli Ministra Finansów w procesie planowania budżetowego, ale przede wszystkim na wyodrębnienie i określenie znaczenia jego działań w kontekście roczności i wieloletniości tych procesów. W wymienionym opracowaniu dowiodłam, że kompetencje, w jakie wyposażony jest Minister Finansów rzutują na proces planowania budżetowego w taki sposób, że ten organ nie tylko aranżuje poszczególne etapy

tej procedury i jest w pewnym sensie jej gospodarzem, ale przede wszystkim koordynatorem. Ponadto uznałam za uprawnioną konstatację, że elementy roczne i wieloletnie oceniane z perspektywy kompetencji Ministra Finansów przenikają się nawzajem. Wymiar roczny działań Ministra Finansów dotyczy głównie procedury planowania budżetu tradycyjnego, zaś wieloletnie wdrażania budżetu zadaniowego.

Ad. 5. Gospodarka finansowa wybranych jednostek sektora finansów publicznych

Moje zainteresowania naukowe skoncentrowane na zagadnieniach prawa finansów publicznych związane były także z problemami szczegółowymi dotyczącymi statusu prawnofinansowego niektórych jednostek należących do sektora finansów publicznych. W ich efekcie opublikowałam prace, których tematyka osnuta jest wokół dwóch grup jednostek: państwowych funduszy celowych oraz szkół wyższych.

Celem badawczym zrealizowanym w artykule naukowym *Status prawny funduszy celowych*, „Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny” 2004, z. 4, s. 5-25, (liczba znaków 50147), było ustalenie prawnej pozycji funduszy celowych. Realizacja tego celu wymagała przeprowadzenia analizy prawnoporównawczej w oparciu o obowiązujące wówczas regulacje prawne oraz dorobek doktryny prawa: finansowego, cywilnego, administracyjnego oraz podatkowego. Już podejmując próbę ustalenia definicji pojęcia „fundusz celowy”, wykazałam istotną nieprecyzyjność regulacji prawnych, której konsekwencją były poważne trudności interpretacyjne, np. w zakresie ustalenia katalogu funduszy celowych. Finansowoprawny punkt widzenia wymagał ode mnie także rozważania charakteru prawnego przychodów i wydatków oraz natury planu finansowego funduszy celowych. Podkreślałam w omawianej pracy relację planów finansowych funduszy celowych do ustaw lub uchwał budżetowych. Problematyka formy prawnej funduszy celowych oraz charakter mienia, którym fundusze wówczas dysponowały stały się przedmiotem analizy od strony cywilnoprawnej. Analiza statusu administracyjnoprawnego funduszy celowych odnosiła się zarówno do struktury organizacyjnej i terytorialnej poszczególnych funduszy, jak również charakteru i kompetencji organów tych funduszy. Podałam w wątpliwość sposób ujęcia funduszy celowych w przepisach prawa podatkowego, pomijający ich naturę prawną. Konkludowałam swoje rozważania stwierdzeniem, że konstrukcje prawne, w oparciu o które funkcjonują fundusze celowe są niejednolite i kazuistyczne, z tego powodu uznałam za niezmiernie problematyczne sformułowanie katalogu uniwersalnych prawnych właściwości

funduszy celowych. Analiza dogmatyczna dokonana w powołanym wyżej opracowaniu dotyczyła w znacznej mierze regulacji ustawy z dnia 28 listopada 1998 r. o finansach publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148 z późn. zm.). W związku z wejściem w życie nowej ustawy z 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104 z późn. zm.) zagadnienia przeze mnie poruszone straciły na aktualności. W związku z tym opublikowałam syntetyczny suplement, w którym wskazałam na najważniejsze zmiany odnoszące się do charakteru prawnego funduszy celowych (*Zmiany w charakterze prawnym funduszy celowych -suplement*, „Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny”, 2007, Rok LXIX, z. 1, s. 121-126, (liczba znaków: 16624). W sposób bardziej szczegółowy i pogłębiony zajęłam się rozważeniem skutków wskazanej zmiany przepisów w przedmiocie statusu prawnego funduszy celowych w artykule *Zmiany w charakterze prawnym funduszy celowych*, „Roczniki Nauk Prawnych” 2007, Nr 1, s. 7-24 (liczba znaków 32299). Oceniając dokonane zmiany, zauważyłam, że wiele kwestii pozostało nadal nieuregulowanych lub polemicznych. Za najbardziej dyskusyjne uznałam zmiany dotyczące sposobu tworzenia funduszy oraz możliwości zmiany przeznaczenia środków, które pozostawały w ich dyspozycji na podstawie corocznej ustawy budżetowej nawet wbrew planowi finansowemu. Moją uwagę zwróciła fragmentaryczność i lakoniczność regulacji funduszy, sprzyjająca co prawda uelastycznieniu gospodarki finansowej, ale i jej upolitycznieniu. Krytycznie odnosiłam się do braku aktualności przepisów wykonawczych po wejściu w życie nowej ustawy o finansach publicznych z 2005 r. Pozytywnie oceniłam natomiast wprowadzenie kryteriów pozwalających na kwalifikację funduszy na celowe w rozumieniu ustawy o finansach publicznych i inne.

Z problematyką funduszy celowych związany był także artykuł: *Stan regulacji prawnej w zakresie funduszy celowych*, [w:] *Uwarunkowania i bariery w procesie naprawy finansów publicznych*, pod red. J. Głuchowskiego, A. Pomorskiej i J. Szolno-Koguc, Wydawnictwo KUL, Lublin 2007, IBSN 978-83-7363-633-0, s. 341-354, (liczba znaków 54042). Praca ta obejmowała analizę aktualnej wówczas regulacji prawnej dotyczącej funduszy celowych. Dowodziłam tam, że różnorodność regulacji prawnej w tym zakresie nie ma jedynie formalnoprawnego charakteru, ale wiąże się z mnogością stosowanych metod, przy dość ubogich rozwiązaniach merytorycznych. Stąd omówienie stanu uregulowań prawnych dotyczących funduszy celowych wymagało ode mnie ich systematyzacji. Wskazując na obszerną, kazuistyczną i rozproszoną regulację prawną w tym zakresie, dowodziłam, że jest ona przyczyną trudności interpretacyjnych przepisów prawnych w przedmiocie gospodarki funduszwowej oraz ich oceny.

Do omawianego obszaru problemowego zaliczyć mogę także publikację odnoszącą się do innych jednostek sektora finansów publicznych – szkół wyższych. Tematykę tę miałam okazję podjąć komentując art. 97-106 oraz art. 235 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (tekst. jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 572 z późn. zm.), zob. *Komentarz do art. 97-106, art. 235*, [w:] *Prawo o szkolnictwie wyższym. Komentarz*, pod red. M. Pyter, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2012, ISBN 978-83-255-3613-8, s. 504-602, s. 1081-1083, (liczba znaków 186310). W ramach tego opracowania zajmowałam się analizą dogmatyczną: zasad finansowania badań naukowych; źródeł przychodów uczelni, ze szczególnym uwzględnieniem kategorii środków publicznych; katalogu i charakteru opłat pobieranych za usługi edukacyjne, zasad gospodarki finansowej uczelni, skutków prawnych i organizacyjnych nierównowagi finansowej uczelni, kategorii i przeznaczenia funduszy tworzonych przez uczelnię. Realizacja omawianego zadania badawczego pozwoliła mi na wyeksponowanie specyfiki gospodarki finansowej uczelni publicznych jako jednostek sektora finansów publicznych. Badania te stanowiły także punkt odniesienia dla zasad finansowania uczelni niepublicznych, wśród których szczególne miejsce zajmują niepubliczne uczelnie finansowane ze środków publicznych. Ich przykładem jest moja *Alma Mater*. Dostrzegając złożoność tej materii finansowoprawnej rozwinęłam tę problematykę w odrębnym opracowaniu: *Finansowanie Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II ze środków publicznych. Wybrane zagadnienia* [w:] *Prawo finansowe w warunkach członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Księga Jubileuszowa dedykowana Profesor Wandzie Wójtowicz*, red. A. Pomorska, P. Smoleń, J. Stelmasiak, A. Gorgol, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2011, s. 69-79, ss.10 (ISBN 978-83-7784-059-7), s. 227-236, (liczba znaków 32810). Stwierdzam w tej publikacji, że dualizm statusu prawnego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II wynika z niepublicznego charakteru uczelni przy jednoczesnym zrównaniu jej tak w prawach, jak i w obowiązkach z uczelniami publicznymi. Stoję na stanowisku, że finansowanie Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II ze środków publicznych na równi z uczelniami publicznymi skutkuje koniecznością stosowania zasad wynikających tak z ustawy o finansach publicznych, jak również ponoszeniem odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Podkreślam jednocześnie, że fakt ten nie zmienia kwalifikacji KUL jako jednostki spoza sektora finansów publicznych. Nadto w moim przekonaniu o stosowaniu prawa zamówień publicznych przesądza zarówno status prawny, jak i charakter działalności, a także zakres finansowania KUL ze środków publicznych.

Ad. 6. *Inne zagadnienia*

W swojej pracy naukowej zajmowałam się także innymi zagadnieniami, które zaowocowały publikacjami. Ich tematyka wykraczająca poza pola badawcze ujęte powyżej wymaga odrębnej uwagi.

Artykuł *Zasady podatkowe na tle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego*, „Studia Prawnicze KUL” 2012, nr 1, s. 47-78, był efektem z jednej strony prowadzonych badań w ramach grantu NCN *Potrzeba naprawy finansów publicznych. Proponowane scenariusze rozwiązań*, wykonywanego przeze mnie pod kierownictwem prof. dr hab. Alicji Pomorskiej, z drugiej strony moich wcześniejszych zainteresowań (praca magisterska) problematyką zasad podatkowych. Praca ta ma charakter przeglądu w odniesieniu do orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego oraz bogatej literatury przedmiotu. W opracowaniu odnosiłam się zarówno do zasad dotyczących opodatkowania wprost wyrażonych w Konstytucji RP, jak również wywodzonych z norm konstytucyjnych, w tym związanych z techniką podatkową. Przeprowadzone rozważania pozwoliły mi na sformułowanie wniosku, iż zasady ogólne prawa podatkowego stanowią podstawowy warunek rozwoju tej gałęzi prawa. Stwierdziłam także, że są one w pewnym sensie remedium na kazuistykę i partykularyzm prawa podatkowego. Znaczenie zasad ujawnia się, moim zdaniem, także wobec permanentnych reform polskiego systemu podatkowego. Na tym tle podkreślałam w omawianym opracowaniu osiągnięcia doktryny oraz dorobek judykatury.

Do innych prac zaliczam publikacje o charakterze biograficznym i historiograficznym. Opracowałam sylwetkę Witolda Krzyżanowskiego – dziekana Wydziału Prawa i Nauk Społeczno-Ekonomicznych w latach 1933-1935 (*Witold Krzyżanowski*, [w:] *Dziekani Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II*, red A. Dębiński, W. Sz. Staszewski, M. Wójcik, Wydawnictwo KUL, Lublin 2008, s. 111-116 (liczba znaków: 9383). Miałam okazję dwukrotnie przygotowywać opracowanie rysu historycznego mojej macierzystej Katedry Finansów i Prawa Finansowego. Pierwsza praca: *Katedra Finansów i Prawa Finansowego* przygotowana wspólnie z dr Moniką Münnich³, opublikowana została w *Księdze jubileuszowej z okazji 90-lecia Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II*, red A. Dębiński, M. Ganczar, S. Józwiak, A. Kawałko, M.

---

³Wkład współautorów w przygotowaniu manuskryptu wynosi: 70% – Beata Kucia-Guściora, 30% – Monika Münnich.

Kruszewska-Gagoś. H. Witczak. Lublin 2008, ISBN 978-837363-700-9, s. 273-292, stanowiła opracowanie faktograficzne zarówno etapu powstania Katedry, jak również współczesnych kierunków badań, osiągnięć naukowych oraz działalności dydaktycznej, społecznej i organizacyjnej. Natomiast druga praca, której inicjatorem i redaktorem naukowym był prof. dr hab. A. Kostecki odnosiła się do historii Katedry od początku jej powstania do roku 2000 (*Katedra Finansów i Prawa Finansowego na Wydziale Prawa Kanonicznego i Świeckiego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego*, [w:] *Z dziejów Katedr Skarbowości i Prawa Skarbowego oraz Katedr Prawa Finansowego w Polsce*, red. A. Kostecki, Wydawnictwo: Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Kraków 2010, ISBN 978-83-7571-098-4, s. 113-118).

Do opracowań o charakterze raczej popularyzatorskim zaliczam dwie prace. Pierwszą jest artykuł *Formy opodatkowania pozarolniczej działalności gospodarczej prowadzonej przez osoby fizyczne* [w:] *Prawne i gospodarcze aspekty działalności w turystyce*, red. A. Przybyła, W. Wytrząsek, Wschód Agencja Usługowa, Lublin 2010, ISBN 978-83-62306-08-4, s. 175-195, która ma charakter przeglądowo – informacyjny i związana była z realizacją projektu *Turystyka szansą na pracę w obliczu EURO 2012* współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Drugą stanowi natomiast artykuł o charakterze poradnikowym, będący efektem mojej współpracy ze środowiskiem lubelskich organizacji pozarządowych: *Ulga rehabilitacyjna w podatku dochodowym od osób fizycznych*, „Czasopismo Samopomocy Społecznej LOS” 2003, nr 4; s. 24-27, (liczba znaków 11624), wcześniejsze moje prace popularyzatorskie związane z tzw. Trzecim Sektorem były opublikowane przed uzyskaniem stopnia doktora, stąd zostaną w tym miejscu pominięte.

Uczestniczyłam w **komitetach redakcyjnych** kilku publikacji zbiorowych. Pod moją redakcją naukową ukazały się następujące pozycje wydawnicze: *Ordynacja podatkowa w teorii i praktyce*, red. B. Kucia-Guściora, M. Münnich, L. Bielecki, A. Krukowski, Wydawnictwo KUL, Lublin 2008, ISBN 978-837363-710-8, ss. 286; *Problemy i kontrowersje związane z opodatkowaniem dochodów osób fizycznych*, red. B. Kucia-Guściora, P. Smoleń. Wydawnictwo KUL, Lublin 2008, ISBN 978-83-7363-810-5, ss. 215; *Stanowienie i stosowanie prawa podatkowego w Polsce. Procesowe prawo podatkowe*, red. B. Kucia-Guściora, M. Münnich, A. Zdunek, Wydawnictwo KUL, Lublin 2013, ISBN 978-83-7702-686-1, ss. 310; *Preferencje podatkowe* red. B. Kucia-Guściora, M. Burzec, Lublin 2013, ISBN 978-83-7702-806-3, ss. 248; *Stanowienie i stosowanie prawa podatkowego w Polsce*.

Sankcje i preferencje w prawie podatkowym, red. B. Kucia-Guściora, M. Münnich, A. Zdunka, Wydawnictwo KUL Lublin 2015, ISBN 978-83-8061-030-9, ss. 387.

6. Kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach

Do moich osiągnięć naukowo-badawczych zaliczam także uczestnictwo w charakterze wykonawcy w czterech grantach oraz kierownictwo jednym grantem wewnętrznym. Poniżej przedstawiam ich wykaz:

1) wykonawca projektu badawczego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego: *Fundusze celowe w Polsce – ocena funkcjonowania, kierunki rozwoju*. Numer wniosku: (KBN) Nr 2 HO2C 053 25. Kierownik grantu: dr Jolanta Szolno-Koguc. Realizacja w latach 2003–2006.

2) kierownik grantu wewnętrznego KUL uzyskanego w ramach badań własnych z lat 2007-2008. Tytuł: *Prawo podatkowe w kazusach i zadaniach 2008*.

3) wykonawca grantu z Narodowego Centrum Nauki: *Potrzeba naprawy finansów publicznych. Proponowane scenariusze rozwiązań*. Numer wniosku: N N113 117034. Kierownik grantu: prof. dr hab. Alicja Elżbieta Pomorska. Realizacja w latach 2008–2011.

4) wykonawca grantu z Narodowego Centrum Nauki: *Nowy model opodatkowania rolnictwa w Polsce*. Numer wniosku: 2013/09/B/HS5/04503. Kierownik grantu: dr hab. Paweł Smoleń, prof. KUL. Realizacja w latach 2014–2017. W ramach realizacji, którego odbyłam kwerendę zagraniczną w International Bureau of Fiscal Documentation (IBFD), Amsterdam, w dniach 20-24 października 2014 r.

5) wykonawca międzynarodowego grantu: *Tax authorities in the V4 countries. Common experience after accession to the European Union*, finansowanego przez Fundusz Wyszehradzki oraz Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Numer wniosku: 2142011, Kierownik grantu: dr hab. Paweł Smoleń, prof. KUL. Realizacja w latach 2015–2016.

7. Wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych

Wygłosiłam następujące referaty na konferencjach tematycznych:

1. *Ordynacja podatkowa a umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania – wybrane zagadnienia*, referat wygłoszony na ogólnopolskiej konferencji naukowej pt. *Ordynacja podatkowa – teoria i praktyka*, która odbyła się w Nałęczowie w dniach 21-22 czerwca 2007 r.

2. *Dochody pracy w Wielkiej Brytanii. Skutki podatkowe zmiany umowy polsko – brytyjskiej*, referat wygłoszony na konferencji naukowej pt. *Problemy i kontrowersje związane z opodatkowaniem dochodów osób fizycznych*, która odbyła się w Lublinie dnia 14 kwietnia 2008 r.

3. *Regulacje prawne wpływające na ograniczenie ryzyka przekroczenia II progu ostrożnościowego w warunkach kryzysu finansowego*, referat wygłoszony na międzynarodowej konferencji naukowej pt. *Gospodarcze i społeczne strategie działań w warunkach kryzysu finansowego. Doświadczenia Europy Środkowej i Wschodniej*, która odbyła się w Nałęczowie w dniach 13-15 maja 2013 r.

4. *Instrumenty ochrony podatnika (jednostki) stosowane przez Ministra Finansów na gruncie Ordynacji podatkowej. Wybrane zagadnienia*, referat wygłoszony na ogólnopolskiej konferencji naukowej pt. *Ochrona praw i wolności jednostki wobec władczej ingerencji administracji publicznej – stan obecny i wyzwania*, która odbyła się w Częstochowie w dniu 9 maja 2013 r.

5. *Odpłatne zbycie nieruchomości a pozarolnicza działalność gospodarcza na gruncie podatku dochodowego od osób fizycznych* referat wygłoszony na konferencji naukowej pt. *Obowiązek podatkowy przedsiębiorcy*, która odbyła się w Krasnymstawie w dniu 10 czerwca 2013 r.

6. *Tendencje w kształtowaniu się ulg w podatku dochodowym od osób fizycznych*, referat wygłoszony na konferencji naukowej *Preferencje podatkowe*, która odbyła się w Lublinie w dniu 20 lutego 2013 r.

8. Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski o którym mowa w § 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów

oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011 r. Nr 196, poz. 1165).

Prezentując mój **dorobek dydaktyczny** pragnę wskazać na trzy płaszczyzny mojej aktywności.

Pierwszą stanowi praca dydaktyczna na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II. W ramach moich obowiązków początkowo asystenta ze stopniem doktora, a następnie adiunkta w Katedrze Finansów i Prawa Finansowego Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji powierzane mi były przedmioty związane z prawem finansowym (*Prawo finansów publicznych, Prawo podatkowe, Prawo finansowe, Międzynarodowe prawo podatkowe, Finanse Unii Europejskiej*). Były to zajęcia dydaktyczne w postaci zarówno wykładów, wykładów monograficznych, ćwiczeń, a także seminariów licencjackich i magisterskich.

W latach 2004-2014 na kierunku Administracja wypromowałam 212 magistrów, 10 licencjatów, byłam recenzentem 28 prac magisterskich wypromowanych na kierunku prawo przez prof. dr hab. J. Głuchowskiego lub dr hab. P. Smolenia prof. KUL.

Zatrudnienie w Katedrze Finansów i Bankowości w Wyższej Szkole Ekonomii i Administracji im. Prof. Edwarda Lipińskiego w Kielcach wiązało się z pracą dydaktyczną na Wydziale Ekonomii, gdzie prowadziłam zajęcia dydaktyczne z prawa podatkowego, polityki fiskalnej, prawa karnego skarbowego oraz finansów publicznych.

Drugą płaszczyzną moich osiągnięć dydaktycznych było opublikowanie podręczników akademickich i innych materiałów dydaktycznych: kompendiów akademickich, a także zbiorów kazuśw i zadań. Miałam zaszczyt opracowania rozdziałów merytorycznych w podręcznikach z zakresu prawa podatkowego redagowanych przez takich naukowców jak: prof. dr hab. Wanda Wójtowicz, prof. dr hab. Henryk Dzwonkowski, dr hab. Paweł Smoleń, prof. KUL. Niektóre z tych pozycji doczekały się kolejnych wydań poprawionych i uzupełnionych. Poniżej przedstawiam ich zestawienie:

1. *Podstawy międzynarodowego prawa podatkowego, [w:] Prawo podatkowe. Część ogólna i szczegółowa*, red. W. Wójtowicz, Oficyna Wydawnicza Branta, Bydgoszcz 2005, ISBN 83-89073-84-6, s. 414-477.

2. *Podstawy międzynarodowego prawa podatkowego*, [w:] *Prawo podatkowe. Część ogólna i szczegółowa*, red. W. Wójtowicz, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2009, ISBN 987-83-255-0762-6, s. 364-427.

3. *Prawo podatkowe w kazusach i zadaniach*, Wydawnictwo KUL, Lublin 2008, ISBN 978-83-7363-680-4, (współautorki M. Duda i M. Münnich); Rozdziały mojego autorstwa: *Kazusy z podatku od gier i zakładów wzajemnych*, s. 99-105, *Kazusy z podatku dochodowego od osób fizycznych* (współautorstwo z M. Münnich, M. Dudą – udział każdej z autorek 33,33%), s. 109-167; *Kazusy ze zryczałtowanych form opodatkowania dochodów* (współautorstwo z M. Münnich – udział każdej z autorek 50%), s. 169-185; *Kazusy z podatku dochodowego od osób prawnych*, s. 187-212; *Kazusy z międzynarodowego prawa podatkowego*, s. 215-254; *Kazusy z pozostałych podatków samorządowych*, s. 283-298.

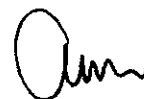
4. *Międzynarodowe prawo podatkowe* [w:] *Prawo podatkowe*, red. H. Dzwonkowski, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2010, ISBN 978-83-255-1169-2, s. 31-38.

5. Hasło encyklopedyczne: *Kontrola gospodarki finansowej jednostek samorządu terytorialnego* [w:] *Encyklopedia Samorządu Terytorialnego*, red. K. Misakowska-Daszkiwicz, B. Szmulik, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2010, s. 364- 374.

6. *Prawo podatkowe w kazusach i zadaniach*, Wydawnictwo KUL, Lublin 2010, ISBN 978-83-7363-978-2, wydanie II uzupełnione i poprawione (współautorki M. Duda, M. Münnich). Rozdziały mojego autorstwa: *Kazusy z podatku od gier i zakładów wzajemnych*, s. 95-101, *Kazusy z podatku dochodowego od osób fizycznych* (współautorstwo M. Münnich, M. Duda - udział każdej z autorek 33,33%), s. 105-161; *Kazusy ze zryczałtowanych form opodatkowania dochodów* (współautorstwo M. Münnich- udział każdej z autorek 50%), s. 163-179; *Kazusy z podatku dochodowego od osób prawnych*, s. 181-201; *Kazusy z międzynarodowego prawa podatkowego*, s. 202-244; *Kazusy z pozostałych podatków samorządowych*, s. 271-286.

7. *Międzynarodowe prawo podatkowe* [w:] *Prawo podatkowe*, red. H. Dzwonkowski, wyd. 2, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2012, ISBN 978-83-255-3429-5, s. 32-41.

8. M. Burzec, M. Duda, B. Kucia-Guściora, M. Münnich, P. Pomorski, P. Smoleń (red.), *Prawo finansów publicznych. Kompendium akademickie*, Wydawnictwo Wolters

Kluwer, Warszawa 2012, ISBN 978-83-264-3973-5. Hasła mojego autorstwa: *Deficyt i nadwyżka* (s. 21-22); *Dochody publiczne* (s. 22-25); *Fundusz celowy* (s. 27-29); *Główny księgowy j.s.f.p.* (s. 29-31); *Kierownik j.s.f.p.* (s. 33-34); *Klasyfikacja środków budżetowych* (s. 35-37); *Niepodatkowe należności budżetowe* (s. 39-40); *Przychody publiczne* (s. 42-43); *Rozchody publiczne* (s. 43-44); *Sprawozdawczość w j.s.f.p.* (s. 46-48); *Środki publiczne* (s. 48-49); *Wydatki publiczne* (s. 49-51); *Zasady gospodarowania środkami publicznymi* (s. 57-58); *Zasada jawności finansów publicznych* (s. 58-60); *Zasada przejrzystości finansów publicznych* (s. 60-61); *Środki europejskie i inne środki pochodzące ze źródeł zagranicznych niepodlegające zwrotowi* (s. 100-102), *Dyscyplina finansów publicznych i czyny ją naruszające* (s. 145-147); *Budżet ogólny UE* (s. 155-156); *Derogacja* (s. 156-158); *Europejski System Nadzoru Finansowego* (s. 171-172); *Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych* (s. 173-175); *Pakt Stabiłności i Wzrostu* (s. 184-187); *Procedura budżetowa /procedura uchwalania budżetu UE* (s. 187-189); *Procedura nadmiernego deficytu* (s. 189-191); *Trybunał Obrachunkowy* (s. 191-192); *Wykonanie i kontrola realizacji budżetu UE* (s. 194-195); *Zasady budżetowe* (s. 195-198).

9. M. Burzec, M. Duda, M. Jędrzejczyk, B. Kucia-Guściora, M. Münnich, P. Pomorski, P. Smoleń (red), *Publiczne prawo bankowe, prawo celne, prawo dewizowe. Kompendium akademickie*, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2013, ISBN 978-83-264-4038-0. Hasła mojego autorstwa: *Dług celny* (s. 140-146); *Dopuszczenie do obrotu* (s. 146-147); *Elementy kalkulacyjne cła* (s. 148-154); *Procedura odprawy czasowej* (s. 176-177); *Procedura tranzytu* (s. 177-180); *Procedura uszlachetniania czynnego* (s. 180-181); *Procedura wywozu* (s. 182); *Procedury celne* (s. 182-184); *Przetwarzanie przed kontrolą celną* (s. 188-189); *Przeznaczenie celne towaru* (s. 189-192); *Skład celny* (s. 192-194); *Uszlachetnianie bierne* (s. 199-200); *Zgłoszenie celne* (s. 205-206).

10. *Prawo podatkowe*, red. P. Smoleń, W. Wójtowicz, Wydawnictwo C.H. Beck, Lublin 2014, ISBN 978-83-255-5690-7. Opracowane przeze mnie jednostki redakcyjne podręcznika: Rozdział V: § 18 *Interpretacje przepisów prawa podatkowego*, s.245-253; Rozdział V, § 19 *Postępowanie w sprawie porozumień w sprawach ustalania cen transferowych*, s. 253- 257, Rozdział V: § 22 *Wymiana informacji podatkowych z innymi państwami*, s. 267-274; Rozdział VII: § 30 *Podatek dochodowy od osób prawnych*, s. 392-416; Rozdział IX: *Międzynarodowe prawo podatkowe*, s. 481- -524; Rozdział X: § 45 pkt III, *Podatki pośrednie od gromadzenia kapitałów*, s. 540-541; Rozdział X: § 46, *Harmonizacja podatków bezpośrednich*, s. 542-561.

11. *Prawo podatkowe*, red. P. Smoleń, W. Wójtowicz, wyd. 2, Wydawnictwo C.H. Beck, Lublin 2015, ISBN 978-83-255-7268-7. Opracowane przeze mnie jednostki redakcyjne drugiego wydania podręcznika: Rozdział V: § 18 *Interpretacje przepisów prawa podatkowego*, s. 242-250, Rozdział V: § 19 *Postępowanie w sprawie porozumień w sprawach ustalania cen transferowych*, s. 250- 254; Rozdział V: § 22 *Wymiana informacji podatkowych z innymi państwami*, s. 264-271; Rozdział VII: § 30 *Podatek dochodowy od osób prawnych*, s. 393-418; Rozdział IX: *Międzynarodowe prawo podatkowe*, s. 484-527; Rozdział X: § 45 pkt III, *Podatki pośrednie od gromadzenia kapitałów*, s. 543-545; Rozdział X: § 46, *Harmonizacja podatków bezpośrednich*, s. 545-564.

Trzeci rodzaj aktywności dydaktycznej o charakterze praktycznym stanowią prowadzone przeze mnie wykłady i szkolenia z zakresu prawa podatkowego, w szczególności międzynarodowego prawa podatkowego, których organizatorami były różne instytucje, m.in.: Puławska Szkoła Wyższa, Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie, Stowarzyszenie Księgowych – oddział w Lublinie, Stowarzyszenie Inicjatyw Samorządowych, Uczelnia Łazarskiego w Warszawie, Agencja Rozwoju Lokalnego, Centrum Szkolenia Samorządu i Administracji, Krajowa Izba Doradców Podatkowych – oddział lubelski. Uczestnicy i słuchacze tych zajęć rekrutowali się zarówno spośród pracowników organów podatkowych, doradców podatkowych, jak i przedsiębiorców, byli to także uczestnicy studiów podyplomowych. Podobnie, prowadziłam zajęcia dydaktyczne w ramach projektów finansowanych z funduszy UE m.in.: „Szkolenia z prawa podatkowego dla osób pracujących” (Zintegrowany Programu Operacyjny Rozwoju Regionalnego); „Turystyka szansą na pracę w obliczu EURO 2012”, które były prowadzone na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II (Europejski Fundusz Społeczny).

Jako istotny element mojej aktywności naukowej i popularyzatorskiej traktuję **udział w licznych konferencjach naukowych**, które miały zarówno postać konferencji tematycznych, sympozjów związanych ze zintegrowaniem środowiska naukowców (ekonomistów i prawników) zajmujących się problematyką podatków i finansów, jak również cyklicznych ogólnopolskich zjazdów Katedr Prawa Finansowego. Do najważniejszych zaliczam udział w następujących konferencjach:

1. Ogólnopolskiej Konferencji Katedr Prawa Finansowego, „Prawo finansowe i nauka prawa finansowego na przełomie wieków”, organizator: Uniwersytet Jagielloński, Kraków 21-23 września 1999 r.
2. Zjeździe Katedr Prawa Finansowego i Prawa Podatkowego „Konstytucyjne uwarunkowania tworzenia i stosowania prawa finansowego i podatkowego”, organizator: Uniwersytet w Białymstoku, Białystok–Białowieża 11-13 stycznia 2009 r.
3. Zjeździe Katedr Prawa Finansowego i Podatkowego „Prawo finansowe po transformacji ustrojowej”. „Międzynarodowe i europejskie prawo podatkowe”, organizator: Uniwersytet Łódzki, Łódź 5-6 czerwca 2012 r.
4. Zjeździe Katedr Prawa Finansowego i Podatkowego „XXV lat przeobrażeń w prawie finansowym i prawie podatkowym – ocena dokonań i wnioski na przyszłość”, organizator: Uniwersytet Szczeciński, Szczecin–Międzyzdroje 29-31 maja 2014 r.
5. Międzynarodowej konferencji naukowej: „O nowy model finansów samorządowych – lekcja z kryzysu”, organizator: Katedra Finansów Wydziału Ekonomicznego UMCS, Katedra Prawa Finansowego i Podatkowego ALK, Kazimierz Dolny nad Wisłą 23-24 kwietnia 2011 r.
6. Ogólnopolskiej konferencji naukowej „Stanowienie i stosowanie prawa podatkowego w Polsce Procesowe prawo podatkowe” organizatorzy: Akademia Leona Koźmińskiego w Warszawie, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie, Starostwo Powiatowe w Łęcznej, Urząd Skarbowy w Łęcznej, Nałęczów 14-15 maja 2012 r.
7. Konferencji „Zmiany w ordynacji podatkowej. Poprawa jakości i uproszczenia”, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, organizator: sejmowa Komisja Finansów Publicznych, Biuro Analiz Sejmowych, Warszawa 8 stycznia 2013 r.
8. Ogólnopolskiej konferencji naukowej: „Problemy etyczne tworzenia i stosowania prawa podatkowego”, organizator Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 16 stycznia 2015 r.

Pragnę także wymienić te konferencje i sympozja naukowe, w których organizacji miałam zaszczyt brać czynny udział. Należą do nich przede wszystkim:

1. I Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt.: „*Kierunki zmian w polskim systemie podatkowym*”, która odbyła się w dniach 31 maja–1 czerwca 2002 w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą. (Współorganizator: Zakład Finansów Wydziału Ekonomicznego UMCS).

2. II Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt.: „*Polski system podatkowy - założenia a praktyka*”, która odbyła się w dniach 3–4 października 2003 w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą. (Współorganizator: Zakład Finansów Wydziału Ekonomicznego UMCS).

3. III Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt.: „*Racjonalizacja wydatków publicznych - aspekty prawne i ekonomiczne*”, która odbyła się w dniach 3–5 maja 2005 r. w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą. (Współorganizator: Zakład Finansów Wydziału Ekonomicznego UMCS).

4. IV Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt. „*Główne uwarunkowania i bariery w procesie naprawy finansów publicznych. Aspekty prawne i ekonomiczne*”, która odbyła się w dniach 3–5 czerwca 2007 r. w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą. (Współorganizatorzy: Zakład Finansów Wydziału Ekonomicznego UMCS, Katedra Prawa Finansowego Wydziału Prawa Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Zarządzania im. L. Koźmińskiego w Warszawie).

5. Ogólnopolska Konferencja Podatkowa pt. „*Ordynacja podatkowa - teoria i praktyka*”, która odbyła się w dniach 21–22 czerwca 2007 r. w Nałęczowie. (Współorganizator: Lubelska Izba Skarbowa).

6. Sympozjum podatkowe pt. „*Problemy i kontrowersje związane z opodatkowaniem dochodów osób fizycznych*” – w ramach studenckiego projektu „Dzień z Pit-em na KUL”, które odbyło się w dniu 14 kwietnia 2008 r. w Lublinie.

7. V Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt. „*Nauka finansów publicznych i prawa finansowego w Polsce. Dorobek i kierunki rozwoju*”, która odbyła się w dniach 5–7 maja 2008 r. w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą. (Współorganizatorzy: Zakład Finansów Wydziału Ekonomicznego UMCS i Katedra Prawa Finansowego Akademii im. L. Koźmińskiego w Warszawie).

8. VI Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt. „*Ekonomiczne i prawne uwarunkowania i bariery redukcji deficytu oraz długu publicznego*”, która odbyła się w dniach 10–12 kwietnia 2011 r. w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą. (Współorganizatorzy: Zakład Finansów Wydziału Ekonomicznego UMCS, Kolegium Prawa Akademii im. L. Koźmińskiego w Warszawie).

9. Konferencja naukowa pt.: „*Preferencje podatkowe*”, która odbyła się w dniu 20 lutego 2013 r. w Lublinie.

10. Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt.: „*Stanowienie i stosowanie prawa podatkowego w Polsce. Rozstrzygnięcia w prawie podatkowym*”, która odbyła się w dniach

27–28 maja 2013 r. w Baranowie Sandomierskim. (Współorganizatorzy: WSA w Lublinie, Urząd Skarbowy w Łęcznej, Powiat Łęczyński, Akademia L. Koźmińskiego w Warszawie).

11. VI Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt.: „*Stanowienie i stosowanie prawa podatkowego w Polsce. Preferencje i sankcje w prawie podatkowym*” która odbyła się w dniach 19–20 maja 2014 r. w Lublinie. (Współorganizatorzy: Wyższa Szkoła Biznesu im. Bp Jana Chrapka w Radomiu, Akademia L. Koźmińskiego w Warszawie, WSA w Lublinie, Urząd Skarbowy w Łęcznej, Powiat Łęczyński).

Jako wyraz zaangażowania organizacyjnego traktuję moją działalność na rzecz Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL. Przejawiała się ona w okresie mojego zatrudnienia w KUL w wypełnianiu m. in. następujących funkcji:

- 1) sekretarza Sekcji Prawa w latach 1999-2001;
- 2) członka Komisji Sekcji Prawa ds. rozpatrzenia protokołów zdawczo-odbiorczych w roku 2003.
- 3) członka Rady Instytutu Prawa w latach 2008-2012 oraz począwszy od 2012 – aż do teraz;
- 4) członka Komisji ds. programu kształcenia na kierunku Prawo począwszy od 2012 r. - aż do teraz;
- 5) członka zespołu przygotowującego raport samooceny dla potrzeb oceny programowej przeprowadzonej przez Polską Komisję Akredytacyjną na kierunku prawo w dniach 22-25 listopada 2012 r. Na podstawie Raportu z wizytacji przeprowadzonej przez Zespół Oceniający PKA z dnia 21 marca 2013 r. kierunek prawo na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II otrzymał pozytywną ocenę.

Jestem członkiem następujących organizacji naukowych: Stowarzyszenia Centrum Informacji i Organizacji Badań Finansów Publicznych i Prawa Podatkowego Krajów Europy Środkowej i Wschodniej przy Wydziale Prawa Uniwersytetu w Białymstoku oraz Stowarzyszenia Badań nad Źródłami i Funkcjami Prawa.

Od 2013 roku współpracuję jako recenzent z czasopismem „Przegląd Prawa Publicznego” (ISSN: 1896-8996). Dotychczas przygotowałam 5 recenzji opracowań aspirujących do publikacji w tym czasopiśmie.

Otrzymałam następujące nagrody i odznaczenia:

1) Odznaczenie Medalem Brązowym za Długoletnią Służbę postanowieniem Prezydenta RP z dnia 21 czerwca 2012 r.

2) Nagroda Rektora KUL przyznana na wniosek Wydziałowej Komisji ds. nagród w związku z zaangażowaniem w przygotowanie raportu samooceny dla Polskiej Komisji Akredytacyjnej na kierunku prawo (styczeń 2014).

Beata Cime - Cincione